

РЕШЕНИЕ

№ 153

гр. Харманли, 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети септември през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Минка Ив. Китова

при участието на секретаря Т.Г.Ч.

като разгледа докладваното от Минка Ив. Китова Гражданско дело №
20235630100451 по описа за 2023 година

Подадената искова молба от Т. Х. М. от гр. Харманли против О.
ЕИК***, гр.Харманли, пл.*** с правно основание чл.124, ал.1 ГПК.

В исковата молба се твърди, че Т. Х. М. от гр. Харманли, ищец по
делото е собственик на поземлен имот с идентификатор 77181.6.29 по КК и
КР на гр. Харманли, одобрени със Заповед № РД-18-9/23.03.2006г. на ИД на
АК, находящ се в местността „Каратопрака”, целият с площ от 2003 кв.м. /две
хиляди и три квадратни метра/, с трайно предназначение: земеделска, начин
на трайно ползване: друг вид нива по силата на договор за покупко-продажба
от 28.09.1990г. Започнал да подготвя документи за снабдяване с Нотариален
акт. При извършване на справка в О. с изненада установил, че имота му към
настоящия момент е записан като собственост на общината.

Поради незнание не съм предявявал претенциите си за собственост
пред общината или други институции и не съм заявявал за възстановяване
собствеността върху имота. Имотът не е заявяван и от друго, след
извършените справки и доколкото ми е известно. Имота никога не ми е бил
отнеман. От момента на придобиване на имота с писмения договор, а именно
28.09.1990г., до настоящия момент го владеем явно, спокойно, несъмнително
и непрекъснато. През годините съм го ползвал за отглеждане на различна
видове земеделски култури, безпроблемно. Така същият имал правен интерес
да заведе настоящия иск, с който да докажа правото си на собственост върху
имота.

Счита, че имотът никога не е бил отчуждаван, одържавяван или
отнеман въз основа на някое правно основание и за него не важи забраната по

чл. 86, ал. 1 от Закона за собствеността, нито по чл.5, ал. 2 от ЗВСОНИ (заличаващ изтеклия до 22.11.1997г. давностен срок за имоти, подлежащи на реституция), нито забраната по чл. 10, ал.13 от ЗСПЗЗ. Също така, счита, че спрямо процесния имот не следва да се прилага разпоредбата на чл.19 от ЗСПЗЗ, тъй като в приложното му поле попадат земеделски земи, които подлежат на възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, но не са заявени за възстановяване в предвидения в закона срок и в този смисъл са останали след възстановяване правото на собственост, т.е. земеделски земи, които са били включени в ТКЗС, ДЗС или образувани въз основа на тях земеделски организации, отнети или одържавени в хипотезите, изброени в чл. чл.10 ЗСПЗЗ. Ако имотът, не е бил включен в ТКЗС и не подлежи на възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, общината не може да придобие правото на собственост по реда на чл. 19 от ЗСПЗЗ. В този смисъл е и задължителната практика на ВКС- Решение № 427/21.07.2009г. по гр. дело №3255/2008г. на ВКС, II г.о; Решение N 298/29.03.2010г. по гр. дело N 430 6/2008г. на ВКС, II г.о; Решение N 966/01.04.2010г. по гр. дело № 3002/2008г. на ВКС, I г.о.

Ето защо, моли съдът да постанови решение, с което да признаете за установено по отношение на О., че Т. Х. М. с ЕГН *****, по силата на договор за покупко-продажба и давностно владение е собственик на поземлен имот с идентификатор 77181.6.29 (седемдесет и седем хиляди сто осемдесет и едно, точка шест, точка двадесет и девет) по Кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Харманли, общ. Харманли, обл. Хасково, одобрени със Заповед №РД-18-9 от 23.03,2006г. на Изпълнителния директор на АК гр. София, с адрес на поземления имот; гр. Харманли, п.к, 6450, местност „Каратопрака“, с площ 2003.00 кв. м (две хиляди и три квадратни метра), с трайно предназначение на територията: земеделска, с начин на трайно ползване: друг вид нива, категория на земята: 4 (четвърта), с номер по предходен план: 043117, при съсед; имоти с идентификатори: 77181.6.28, 77181.6.488, 77181.6.31, 77181.6.30 и 77181.2.424.

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК не е постъпил писмен отговор от ответника по делото Община Харманли.124, ал.1 ГПК.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства във връзка със становищата на страните прие за установено от фактическа страна следното:

С писмен договор от 28.09.1990 г. Т. Х. М. от гр. Харманли е закупил от М.А. М. и Я.М. М.а , двамата от гр. Харманли следния недвижим имот: нива около 2000 кв.м. намира се в местността „Каратопрака“ в гр. Харманли, при граници: от две страни път, Д.П.В. и П.А.Л.. Договорът съдържа клауза, според която от деня на сключването му имотът се предава във владение на купувача.

От показанията на разпитаните по делото свидетели: М.К.Ж. и М.К.М., които са съсед на имота, първата от тях от преди повече от 30 години, а втората от 50 години се установява, че имотът е с площ около 2 дка.

Намира се в местността „Кюмюрлука” в землището на гр.Харманли, в дясна страна по пътя за с.Иваново, Хасковска област, отсреща е язовир „Кюмюрлука”, а от долу граничи с дере. Мястото било с неправилна форма. Имотът бил засят с черници и плодни дървета. Принадлежал на дядото и бабата на ищеца, които се грижили за него и прибирали плодовете. Впоследствие ищецът продължил да упражнява фактическата власт върху имота. Свидетелите установяват, че той владее този имот и понастоящем, а неговото владение е явно, необезпокоявано и никога не е било прекъсвано. До сега спорове за имота не е имало. Никой не е предявявал претенции за него.

По делото е приета, като доказателства Скица № 15-823143-23.07.2022г. на СГКК- Хасково от която е видно, че поземления имот е с идентификатор 77181.6.29 по КККР на град Харманли, общ. Харманли, обл. Хасково, одобрена със Заповед No. РД-18-9 / 23.03.2006 година на ИД на АГКК град София, с адрес на поземления имот : град Харманли, пк 6450, местност „Каратопрака“, с площ 2003.00 кв.м, с трайно предназначение на територията : земеделска, с начин на трайно ползване : друг вид нива, категория на земята : 4, с номер по предходен план 043117, при съседни имоти с идентификатори : 77181.6.28, 77181.6.488, 77181.6.31, 77181.6.30 и 77181.2.424 с този по Договора за покупко – продажба на недвижим имот от 28.09.1990 г. сключен в град Харманли и кой е бил записан като собственик по съществуващите разписни листове на О., от което е видно, че данъчната оценка на имот с идентификатор 77181.6.29 с площ от 2002,88 кв.м. е 348,80 лв.

По делото е приет като доказателство Акт за общинска частна собственост No. 10269 от 22.11.2016 г., вписан в Служба по вписванията град Харманли под No. 114, том 16, рег. 4263 от 30.11.2016 година.

За изясняване на делото от фактическа страна по искане на страните съдът назначи и изслуша съдебно-техническа експертиза, чието заключение приема като компетентно и обективно дадено. Вещото лице в заключението си сочи, че процесния имот попада почти в непосредствена близост до стопанския двор на бившото Държавно земеделско стопанство (ДЗС) град Харманли, в местност „Каратопрака“, извън регулационните граници на града. Кадастралния и регулационен план на град Харманли - жк „Запад“, одобрен със Заповед No. 849 / 06.11.1979 г. е първия план за района. На него са нанесени сградите, съоръженията и улиците на ДЗС, но няма нанесени дворни места с планоснимачни номера. Разписен лист към плана липсва. Процесния имот не е нанесен на този план. На Картата на възстановената собственост (КВС) на землище град Харманли (план за земеразделяне), одобрена през 1998 г., имота е нанесен с номер 043117 (парцел 117 в масив 43). По КВС общата площ на имотите в местност „Каратопрака“ е около 1500 дка. Със Заповед No. 44 от 17.07.2008 г. на Началника на Областна дирекция „Земеделие и гори“ град Хасково, е одобрено протоколно решение от 08.07.2008 г. за определяне на имотите по чл. 19 ал. 1 от ЗСПЗЗ в О.. Процесния имот попада в този списък.Процесния имот е нанесен на

кадастралната карта на град Харманли, одобрена със Заповед No. РД-18-9 / 23.03.2006 година, като следва : ПИ с идентификатор 77181.6.29, площ 2003 кв.м, без промяна на местоположението и конфигурацията спрямо КВС, трайно предназначение на територията – земеделска, начин на трайно ползване – друг вид нива, категория – 4, вид собственост – общинска частна, стар номер 043117, собственик - О.. За имота е издаден Акт за общинска частна собственост No. 10269 от 22.11.2016 г., вписан в Служба по вписванията град Харманли под No. 114, том 16, рег. 4263 от 30.11.2016 година. С договор No. 880 от 07.12.2016 г., вписан в Служба по вписванията, О. е предоставила имота под наем за срок от пет години – до 2021 година. С договор No. 743 от 30.08.2021 г. вписан в Служба по вписванията, О. е предоставила имота под наем за срок от пет години – до 2026 година. По информация от О. и Общинска служба по земеделие (Поземлена комисия), имота не е отнеман, не е одържавяван, не е отчуждаван и не е възстановяван по силата на ЗСПЗЗ или други закони. Няма данни имота да е заплатен от ползвател по силата на актовете, посочени в §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ – Президиума на НС, Държавен съвет, Министерски съвет и др. Приложения на лист 4 в материалите по делото Договор за покупко- продажба от 28.09.1990, е изготвен преди да има изработени каквито и да са карти, планове, разписни листове за района на процесния имот. Площа му по документ е около 2000 кв.м. Границите му са описани с имената на собствениците на съседните му имоти. Информацията в този договор не е достатъчна за да бъде идентифициран на КВС, респ. на кадастралната карта. Към днешна дата имотите в кадастралните регистри, съседни на процесния, са с вписани имена на собственици, които не съвпадат с имената на съседите по договора от 1990 година. Информация за възможно прехвърляне на собствеността върху тях не може да бъде установена от КККР. При огледа на място, ищецът сам посочи граничните точки, които са очертавали имота му. Така посочените от него очертания напълно отговарят на очертанията на процесния имот по кадастралната карта на град Харманли. В периода 2015 – 2017 година в непосредствена близост до процесния имот (на около 20 до 30 метра) е изграден и въведен в експлоатация участък от скоростната жп линия Пловдив – Свиленград. Северно от имота е изграден водосток под жп линията за оттичане на дъждовните води, при което те и към днешна дата се оттичат през имота. Това е довело до заблацияване на по – голяма част от площта му. Видно от сателитната снимка - извадка от Google earth към март 2010 година, имотът е бил обработван. Видно от сателитната снимка - извадка от Google earth към май 2023 година, имотът е затревен, захрастен, с разпилени строителни отпадъци – отломки от стоманобетон, тухли, чакъл и др. Към датата на огледа процесния имот не се обработва, затревен и захрастен е, частично заблатен, със строителни отломки – отпадъци. Западната и южната му граници са оградени от оградите на съседните имоти.

Въз основа на констатациите вещото лице е дал заключение, че имота, посочен на място от ищеца е напълно идентичен с поземлен имот с

идентификатор 77181.6.29 по КKKP на град Харманли. Тази идентичност между описания в ИМ поземлен имот с идентификатор 77181.6.29 по КKKP на град Харманли и имота, описан в Договора за покупко – продажба на недвижим имот от 28.09.1990 г. е налице по отношение на : землището в което попада – на град Харманли по КKKP и по Договора; местността – „Каратопрака“ по КKKP и по Договора; площта – 2003 кв.м по КKKP / около 2000 кв.м по Договора; начина на трайно ползване – друг вид нива по КKKP / нива по Договора; две граници – улица и път по КKKP / от две страни път по Договора. Процесния имот не е нанесен на кадастралния и регулационен план на град Харманли - жк „Запад“, одобрен със Заповед No. 849 / 06.11.1979 г. Нанесен е на картата на възстановената собственост (плана за земеразделяне) на землище град Харманли, одобрена през 1998 г., с номер 043117 (парцел 117 в масив 43). За собственик в регистъра на имотите е вписана О. - земи по чл.19 от ЗСПЗЗ, начин на придобиване - Решение по чл.14, ал.1, т.1 от ЗСПЗЗ /чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ, регистрация на 10.11.1999 година. Първата карта на която е нанесен процесния имот с номер 043117 е картата на възстановената собственост. Към днешна дата имота е нанесен на кадастралната карта на града с идентификатор 77181.6.29. В О. и в Общинска служба по земеделие липсва информация за това дали е включван в кооперативни блокове. За имота не е проведена реституционна процедура – не е заявяван за възстановяване, респ. не е възстановен. Липсва информация за това дали е отнеман, одържавяван или отчуждаван.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните **правни изводи**:

Предмет на положителния установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК е установяване правото на собственост на ищеца на въведеното от него в исковата молба придобивно основание. За да бъде уважен същият, е необходимо по делото да бъде установено наличието на определените в закона предпоставки, а именно: ищецът да е упражнявал фактическа власт върху имота в процесния период и да го е владял като свой. В негова тежест е и да установи посочените обстоятелства, с които правната норма свързва благоприятните последици - придобиването на имота по давност. В тежест на ответника е да докаже, че притежава права върху имота, които изключват правата на ищеца.

В настоящия случай ищецът е навел твърдения, че е придобил собствеността процесния имот вследствие на изтекла в негова полза придобивна давност, с начало 28.09.1990г., когато е закупил имота с писмен договор от М.А. М. и Я.М. М.а , двамата от гр. Харманли, който имот тогава е нива около 2000 кв.м. находяща се в местността „Каратопрака" в гр. Харманли, при граници: от две страни път, Д.П.В. и П.А.Л..

Спорът по делото засяга въпросите имало ли е владение и дали в полза на ищеца е изтекла необходимата по чл. 79, ал. 1 ЗС десетгодишна давност за придобиване съответните ид. ч. от процесния имот.

Съгласно чл. 68 ЗС, владението представлява упражняване на фактическа власт върху вещ, която владелецът държи, лично или чрез друго, като своя. От своя страна владението следва да е постоянно, непрекъснато, спокойно и явно. В ТР № 4/2012 г. на ОСГК на ВКС е прието, че обективният елемент на владението упражняването на фактическа власт - съвпада с този при държането. Субективният елемент е този, който определя упражняването на фактическа власт върху имот като владение. В чл. 69 от ЗС се предполага намерението да се свои вещта. За да се трансформира фактическото състояние на упражнявана фактическа власт чрез действия, съответстващи на определено вещно право, в самото вещно право, е необходимо потвърждаване на наличието на намерение за своене чрез позоваване на последиците от придобивната давност. Разпоредбата на чл. 120 ЗЗД във връзка с чл. 84 ЗС урежда волевото изявление на субективния елемент на владението чрез процесуални средства – предявяване на иск или възражение при наличие на спор за собственост или чрез снабдяване с констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка с цел легитимиране на придобитото вещно право с оглед участие в гражданския оборот, изпълнение на административни процедури по попълване на кадастрална карта и т. н.

За установяване на наличието на владение от страна ищеца върху процесния имот са разпитани свид. Г.Н.Б. и свид.В.М.Н.. От показанията на свид. Г.Н.Б., които съдът цени като обективни и непротиворечиви, се установява, че ищецът е обработвал целия имот, посещавал го е редовно и е прекарвал време там, като неговите възприятия датират от 1990 г., когато е закупил имота от М. М., за около 300 лева. Свидетелят посочва, че познава ищеца откакто се е оженил, от 1975г. Същият сочи, че има място, около 2 дка, до което минавала жп линията от около 2012-2014г. и от тогава ищецът оставил мястото, било келеме, знаел къде се намира мястото и знаел, че ищецът отглеждал в единия край зеленчуци, а в другия край люцерна. Свидетелят не знае някой да има претенции към това място или някой друг да е обработвал имота. Посочва, че при строежа на линията в мястото са били нахвърляни боклуци и той не могъл да го обработва.

Все така, данни за осъществено владение се излагат и от свид. В.М.Н.. Същият има преки впечатления след като ищецът закупил имота от М. М., който имот бил около 2 дка в местността „Каратопрака“. Ищецът отглеждал различни зеленчуци и люцерна в този имот до извършване на строителството на жп линията в района на бившето ДЗС, а в момента имотът бил буренясал. Свидетелят твърди, че ищецът обработвал мястото преди да мине жп линията.

Свидетелските показания се подкрепят и от констатациите на вещното лице, и сателитните снимки на имота извадка от Google earth от които се установява, че към март 2010 година, имотът е бил обработван. Видно от сателитната снимка - извадка от Google earth към май 2023 година, имотът е затревен, захрастен, с разпилени строителни отпадъци – отломки от

стоманобетон, тухли, чакъл и др. В периода 2015 – 2017 година в непосредствена близост до процесния имот (на около 20 до 30 метра) е изграден и въведен в експлоатация участък от скоростната жп линия Пловдив – Свиленград. Северно от имота е изграден водосток под жп линията за оттичане на дъждовните води, при което те и към днешна дата се оттичат през имота. Това е довело до заблацияване на по – голяма част от площта му.

Всичко изложено обосновава извод за наличие и на двата елемента на владението, осъществявано върху целия поземлен имот с идентификатор 77181.6.29 по Кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Харманли, общ. Харманли, обл. Хасково, одобрени със Заповед №РД-18-9 от 23.03,2006г. на Изпълнителния директор на АК гр. София, с адрес на поземления имот; гр. Харманли, п.к, 6450, местност „Каратопрака“, с площ 2003.00 кв. м, с трайно предназначение на територията: земеделска, като към момента на подаване на исковата молба е изтекъл 10-годишният срок на давностно владение, който с оглед събраните по делото доказателства е започнал да тече от 1990 г., поради което и следва да се приеме, че ищецът е изключителен собственик.

Във връзка с подлежащия на установяване факт на владение, съдът трябва да изследва и обстоятелството дали за периода на упражняване на владението не е налице законова забрана за придобиване на собствеността върху имота. Такава забрана е въведена на първо място с нормата на чл.86 ЗС, според която не може да се придобие по давност вещ, която е социалистическа собственост, а впоследствие - държавна или общинска собственост. /съгласно трайната съдебна практика - Решение. № 224/ 27.04.2009 г. по гр. д. № 1491/2008 г., II гр. отд. на ВКС, забраната на чл.86 ЗС е приложима и по отношение на земите със статут на кооперативно земеползване /. Давността за придобиване на държавни и общински имоти също е спряна съгласно пар.1 от ДР на ЗДЗС считано от 31.05.2006 г. до 31.12.2017 г. Следователно спорните въпроси по делото са също дали процесния имот е от категорията на тези, по отношение, на които законът не допуска да бъдат придобивани по давност и дали имота попада в приложното поле на ЗСПЗЗ, т.е дали е подлежал на възстановяване по реда на този закон.

По делото липсват каквито и да било годни доказателства спорният по делото имот някога да е бил предмет на отчуждително производство, включени в ТКЗС, преминали в собственост на държавата и изобщо да са били със статут, недопускащ осъществяването на владение и придобиването им по давност.

Този извод не се разколебава от обстоятелството, че процесният ПИ с идентификатор 77181.6.29, площ 2003 кв.м е бил актуван с Акт за общинска частна собственост No. 10269 от 22.11.2016 г., вписан в Служба по вписванията град Харманли под No. 114, том 16, рег. 4263 от 30.11.2016 година. В тази връзка трайна и последователна е съдебната практика, че с акт за държавна собственост държавата установява възникването, изменението и

погасяването на правото си на собственост върху недвижими имоти, но той няма правопораждащо действие (чл. 5, ал. 3 от ЗДС). По същия начин стои този въпрос и по отношение на актовете за общинска собственост. Това е така, тъй като актовете за държавна и за общинска собственост имат констативно, а не конститутивно действие и при оспорването им в тежест на общината, респ. държавата е да докаже наличието на посоченото в акта правно основание за придобиване на собствеността върху имота, тъй като оспорването им представлява твърдение за отрицателен факт, доказването на който става чрез доказване на изключващите го положителни такива. Освен описание на имота и неговото местонахождение, в акта се посочват фактическото и правното основание, по силата на което имотът е станал държавна /общинска/ собственост, защото актовете за държавна/ общинска/ собственост нямат правопораждащо действие, а само констатираат придобитото по някой от предвидените в чл. 77 ЗС способи право на собственост.

Държавата, респ. общината не носи тежестта да доказва основанието, на което е съставен актът само и единствено в случаите, когато в акта за държавна или общинска собственост е посочено конкретно уредено в закона фактическо основание, по силата на което собствеността върху актувания имот е придобита от държавата или общината /акт за отчуждаване, респ. придобиване на права/. Когато в акта е посочена само правната норма, послужила като основание за актуването /какъвто именно е конкретният случай касателно АОС издаден на основание чл.2, ал.1, т.2 от Закона за общинската собственост, вр. чл.19 ЗСПЗЗ/, същият няма легитимиращо действие досежно правото на собственост, тъй като собствеността не се придобива изобщо, а само по конкретен, определен в закона начин /чл. 77 ЗС/, и следователно актовете, които по силата на закона имат легитимиращ ефект по отношение на собствеността, формират това си действие само по отношение на посочения в тях способ за придобиване на правото от лицата, в чиято полза са издадени / в този смисъл е Решение № 67 от 16.06.2017 г. по гр. д. № 3533/2016 г. на II г. о. /. Само по изключение, когато по силата на нормативен акт определен вид имоти могат да бъдат притежавани само от общината, респ. от държавата като публични субекти, е достатъчно в акта за общинска или държавна собственост да се посочи съответната разпоредба, тъй като същата удостоверява наличието на годно основание за придобиване на правото на собственост от общината или държавата /решение № 134 от 22.05.2013 г. по гр. д. № 51/13 г. на II г. о. /. Подобна хипотеза обаче в настоящия случай не е налице. Или в обобщение ангажираните от ответника доказателства не са в състояние да обусловят извод за придобиване на спорният имот от общината на годно правно основание, а същевременно актът за общинска собственост сам по себе си не доказва това придобиване.

В тази връзка цитираните в Акта за частна общинска собственост като основание законови разпоредби на чл.2, ал.1, т.2 от Закона за общинската собственост, вр. чл.19 ЗСПЗЗ не установяват фактическия състав

на придобито право на собственост. Това се подкрепя и от обстоятелството, че самият Акт за частна общинска собственост No. 10269 е издаден езва на 22.11.2016 г., като липсват каквито и да било доказателства датиращи отпреди датата на издаването му, че процесният имот е бил държавна или общинска собственост. По делото не са представени доказателства процесния имот да е бил отнет реално от собственика му, нито от неговия предшественик, следователно липсва основание въз основа на това да бъде включен в земите по чл.19 ЗСПЗЗ - Определение № 142/08 г. на II гр. отд. на ВКС.

Поради горното, съдът намира, че не съществуват законови пречки за придобиване на процесния имот по давност. На следващо място, не са налице и законовите основания по ЗС и § 1 от ЗИДЗС /ДВ бр. 7/2018 г. /, даващи основание да се приеме, че придобивната давност е била спирана или прекъсвана.

Предвид гореизложените съображения съдът намира предявения иск за основателен и доказан, поради което следва да бъде уважен. Предвид основателността на исковата претенция, в полза на ищците по делото ще следва да се присъдят направените по делото разноски в общ размер на 1050,00 лв., съгласно приложения списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл.235,ал.5,вр. ал.2 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на О. с ЕИК:***, с адрес гр.Харманли, пл. ***1, че Т. Х. М. с ЕГН ***** от гр. Харманли, ул. *** е собственик по давностно владение на поземлен имот с идентификатор 77181.6.29 (седемдесет и седем хиляди сто осемдесет и едно, точка шест, точка двадесет и девет) по Кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Харманли, общ. Харманли, обл. Хасково, одобрени със Заповед №РД-18-9 от 23.03,2006г. на Изпълнителния директор на АК гр. София, с адрес на поземления имот; гр. Харманли, п.к, 6450, местност „Каратопрака“, с площ 2003.00 кв. м (две хиляди и три квадратни метра), с трайно предназначение на територията: земеделска, с начин на трайно ползване: друг вид нива, категория на земята: 4 (четвърта), с номер по предходен план: 043117, при съсед; имоти с идентификатори: 77181.6.28, 77181.6.488, 77181.6.31, 77181.6.30 и 77181.2.424.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК О., ЕИК:***, с адрес гр.Харманли, пл. ***1 **ДА ЗАПЛАТИ** на Т. Х. М. с ЕГН ***** от гр. Харманли, ул. *** сума в размер на 1050,00 лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването на препис на страните пред Окръжен съд – Хасково.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____